

sió de la iguala, per raons d'humanitat de les quals tots ens en donem perfecte compte. No devem tampoc aconsellar que sigui abolida a ciutat aquesta mida de previsió, perquè fatalment portaria a una reacció de defensa, conglomerant a individus i a famílies que, convertits en companyies d'assegurances, determinarien per el metge una situació d'assalariat amb pèrdua de beneficis i mermada de la seva independència.

El client, però, necessita una seguretat mal sigui relativa, de que podrà ésser assistit degudament en les seves malalties i això obliga a puntualitzar, per al metge que iguala, un determinat nombre de famílies com màxim que garantizin al metge una quantitat mesal compatible amb llur decòrum social i necessitats familiars i a l'ensens al client una possible atenta assistència com cal i es deu a tota persona, ço que no fóra possible si el nombre d'igualats fos indefinit.

Corolari immediat de l'anterior ordre d'idees és el senyalament de la taxa mínima que el metge deu percebre per família, a partir del qual tenen llibèrrima facultat per a pactar el metge i el client, sense que en cap cas puguin fer-ho per sota d'aquell tipus mínim assenyalat que comportaria una falta de disciplina al metge, amb minva del seus interessos particulars, una immoralitat que de retop afectaria als demés companys i segurament al client una possibilitat fàcil d'ésser enganyat.

La percepció de la taxa d'iguala creiem que deu ésser segons les necessitats socials més corrents, ço és, ni tan freqüent que sigui onerosa llur recaptació, ni tan tardana que signifiqui una dificultat econòmica per excessiva acumulació.

I com, que el que actua de bona fe 'no li dolen prendes", ens creiem obligats a aconsellar una mida que dificulti, si no impossibiliti, de mixtificar els acords que la Assemblea se serveixi pendre, i per tal, i per unificar la nostra actuació i per a col·locar al metge en un pla de superioritat i de independència, sol·licite l'ajut de la nostra superior organització que no dubtem no ha de faltar-nos i que estem segurs ha de tenir la complença unànim dels companys.

Els serveis que el metge presti per iguala, deuen tenir un caràcter integral. Això és, el mateix és que siguin de caràcter mèdic com de camp de la cirurgia, igual que siguin prestats de dia com de nit si són necessaris. Tots aquells que estiguin a la seva mà són compresos en el pacte. Una reserva, però, devem fer per aquells casos en què essent de nit o a hores i dies extraordinaris, signifiqui llur prestació una voluntat expressa del client i una molèstia pel metge. En aquest cas, deixem al metge un marge de facultats per apreciar la verdadera necessitat de l'assistència. Ell veurà amb son criteri si deu o no percebre honoraris apart

de la iguala. Nosaltres recomanem que, sigui la classe de servei i sigui la hora i el dia que es vulgui, deuen incloure-se en el pacte de iguala el servei de necessitat, ineludibles. Que deuen cobrar-se com extraordinaris, aquells serveis dels quals el metge en té un concepte que dista molt de ferlos considerar com imprescindibles en certes circumstàncies de lloc i temps.

Les següents conclusions, concreten al nostre entendre la síntesi de lo ateriorment exposat i que la vostra superior apreciació i autoritat han de dir si en aquesta o en altre forma son l'expressió del sentir de tots.

CONCLUSIONS

I. — La iguala per serveis mèdics deu subsistir.

II. — Cap metge podrà tenir més de 300 famílies igualades.

III. — La taxa mínima d'iguala és de 2 pessetes mensuals per família, i aquest tipus sols s'aplicarà a les famílies que percibeixin el jornal mínim corrent.

IV. — El pagament es farà per mesos anticipats.

V. — La recaptació serà feta per les oficines del Sindicat o de la Secció Comarcal de Barcelona creades a posta per això.

VI. — La iguala serà integral. Únicament poden ésser objecte de honoraris extraordinaris aquells serveis que depenen de la voluntat exclusiva de la família i les consultes, parts i intervencions d'alta cirurgia.

VII.—Les crides de nit són serveis extraordinaris. Aconsellem però que no es cobrin com tals les de necessitat absoluta.

Intervenció del Sindicat en les qüestions de deontologia

Ponència dels Drs. Lluís Cirera Salse, Salvador Vives Casajoana i Emili Mira López.

CONCLUSIONS

1.ª—Les circumstàncies d'ésser voluntari l'ingrés al Sindicat i de restar encara un nombre considerable de companys fora dels nostres rengles, limiten forçosament la intervenció del Sindicat en les qüestions de deontologia, als preceptes de la qual no hauria d'ésser possible de sustraure's sense la sanció adequada.

2.ª — Malgrat això, seria convenient que el Sindicat elaborés i establis un Codi de deontologia en el qual fossin estatuits els deures del metge envers els companys, el malalt i la societat, així com també les sancions que comporti el mancament a aquets deures.